

1. Udgave

Sunnah – Den Islamiske Livsstil

ISBN 978-87-992944-0-4

Oversættelse af Qur'anen

Det skal stå fuldstændigt klart, at Qur'anen udelukkende er autentisk i den oprindelige arabiske tekst. Eftersom en perfekt oversættelse af Qur'anen er uopnåelig, har vi i denne bog benyttet en Meningsmæssig Oversættelse af Qur'anen [MOQ]

Ayaat fra Qur'anen vil fremstå i *kursiv*, og udtalelser fra Sendebudet ﷺ forekommer i **fed**; og islamiske termer forekommer i *kursiv* og i ()

ﷻ *Subhanahu Wa Ta'aala* - (Han er Perfekt og Ophøjet).

ﷺ (Må Allahs fred og velsignelser være med ham)

ﷺ - *Radija-Allahu 'anhu* (Må Allahs velbehag være med ham)

ﷺ - *'Alayhi As-Salam* (Fred må være med Ham)

Omslag og grafisk tilrettelægning
Yousef Abdellatif

Marts. 2009
København

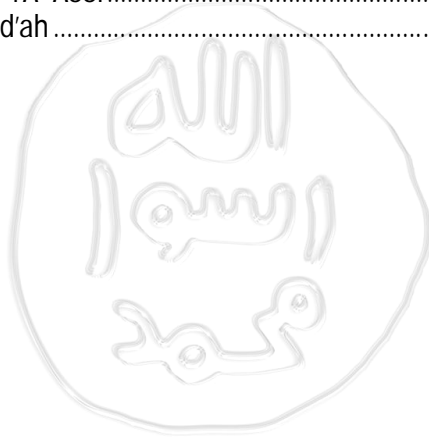
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا
مُنِيرًا وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿

”Åh profet! Vi har visselig sendt dig som et vidne og en, der forkynder glædeligt nyt, og som en advarer. Og en, der kalder til Allah på Hans befaling, og som en lysgivende lampe. Og forkynd de troende det glædelige budskab, at de vil opnå en stor nåde fra Allah”. Surah Al-Ahzab, Ayah 45 til 48.

INDHOLD

Indhold	7
Sunnah.....	9
Al-TA'ASSI.....	29
Bid'ah	32

SUNNAH-

Den Islamiske Livsstil

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

SUNNAH

Den Islamiske Livsstil

Det blev sagt i værket, Lisan Al-'Arab: "Sann ash-Shay", som betyder at hvæsse noget og polere det. Og "Allahs Sunnah" er Hans Love, påbud og forbud (Al-Lihyanis holdning). Meningen med, "Sannabu-llahu lin-Nas", er, at, "Allah har tydeliggjort det for folk". Og meningen med, "Sanna-llahu Sunnatan", er, at, "Allah har tydeliggjort den korrekte metode for noget". Allah ﷻ siger i Qur'anen:

﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾

"Det var en praksis (Sunnah), som var godkendt af Allah, blandt dem som gik bort." [Al-Ahzab 33:38]

Så ordene, ”*Sunnata-llah*”, er blevet etableret på udsagnsordets bibetydning; altså betyder denne *Ayah*, at ”Allah har godkendt den praksis, at dræbe dem, der var hykleriske overfor Profeterne og bekæmpede dem”.

Og ”*Sanantuba Sannan*”, og ”*Astanantuba*”, betyder, ”Jeg fulgte det”, og ”Jeg har etableret en vej, som I skal følge, så følg den”. Og følgende *Hadith*:

«مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ وَمَنْ سَنَّ سُنَّةً سَيِّئَةً...»

”Den der etablerede en god Sunnah, som blev efterfulgt efter ham, vil få samme belønning som dem, der handler efter den, og det vil ikke nedsætte deres belønning det mindste. Og den der etablerer en dårlig Sunnah...” [Sunan Ad-Darimi]

Denne *Hadith* vedrører en handling, som folk kan følge. Når en person begynder en handling, og folk handler på

basis af den, så siger man om denne person: ”Han er den, der etablerede den (*Sannahu*)”.

Ordet ”*Sunnah*” blev nævnt mange gange i *Abadith*; den normale betydning er, ”Metoden og Vejen”. Og hvis ordet ”*Sunnah*” blev brugt i en islamisk legislativ kontekst, så betyder ordet, ”Hvad Profeten ﷺ har befalet, forbudt og opfordret til i ord eller handling, af det der ikke blev nævnt i Qur’anen”. Altså er termerne ”Qur’anen og Sunnah (*Abadith*)” blevet brugt som lovgivningskilder.

Og det blev nævnt i At-TadhHeeb: ”*As-Sunnah* er den lovpriste, vejledte vej”, og derfor blev det sagt, ”Den og den person er fra *Ahl us-Sunnah*”, hvilket betyder, ”Den og den person er fra dem, der følger den lovpriste, vejledte vej”, som tages fra ”*As-Sanani*” (Vejen)”.

Og udtalelsen, ”Fortsæt på jeres *Sanan*”, betyder, ”Fortsæt på jeres tilsigtede formål og retning”. Og veje har forskellige ”*Sanan*”. Vejens *Sanan*, *Sunnah*, *Sinnah* og

Sunutub, betyder alt sammen, ”Dens taktik”, hvor det blev sagt, ”Vejens *Sanan* og *Sunnab* har snydt dig”.

Når de fleste islamiske retslærde i dag diskuterer *Abadith*, så taler de om at genoplive handlinger, som er *Sunnab* (opfordret), men overser ordene, som taler om ”Den islamiske metode for livet”. De tager fat om *Sunnab* i dens juridiske betydning eller dens tekniske betydning hos de beretningslærde, og binder den ikke til sin oprindelige betydning, som sammenfletter disse to betydninger fundamentalt, hvorom den islamiske livsstil drejer rundt. Og den tekniske betydning af ”*As-Sunnab*” hos de beretningslærde, er: ”Det der tilskrives til Profeten ﷺ af handlinger, ord, tavshed, fysiske beskrivelse og manerer, eller blev tilskrevet til en *Sababi* eller en *Tabi'i*, hvor der ikke er mulighed for uenighed om det.”

Den tekniske betydning af ”*As-Sunnab*” hos juristerne er: ”*Mandub* (opfordret), *Mustababb* (elskværdigt) eller *Nafila* (udover det forpligtede), som alle bliver defineret som: Lovgiverens anmodning på en ikke-forlangende måde,

hvor den der udfører den, bliver belønnet, og den der ikke udfører den, ikke bliver straffet”. Efter dybere undersøgelse er det tydeligt at se i Allahs Sendebuds ﷺ udtalelse:

«إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيَسَ أَنْ يُعْبَدَ بِأَرْضِكُمْ هَذِهِ وَلَكِنَّهُ قَدْ رَضِيَ مِنْكُمْ بِمَا تَحْفَرُونَ مِنْ أَعْمَالِكُمْ فَاحذَرُوا يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ فَلَنْ تَضِلُّوا أَبَدًا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ»

”Shaytan har opgivet at blive tilbedt i jeres land, men er tilfreds med at blive adlydt i mindre end det, hvilket vil formindske værdien af jeres gode handlinger. Så tag jer i agt, åh folk! Jeg har efterladt jer noget, og hvis I holder fast i det, vil I aldrig blive vildledt; det er Allah Bog og Hans Profets Sunnah.”

[Seerah, Rawdhat Al-Anf, Bind 4]

at Qur’anen og Sunnah blev åbenbaret, for at lovgive en specifik livsstil for menneskeheden, således at de kan

dirigere deres handlinger ifølge de shariamæssige love, dvs. at de refererer alle deres udtalelser og handlinger til Allah ﷻ og Hans Sendebud ﷺ. Islam er med andre ord lovgiveren i alle menneskehedens handlinger. Allah ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

”Åh I, som har Iman! Adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem, som besidder myndigheden iblandt jer. Hvis I så strides om en sag (indbyrdes), bring den da tilbage til (dvs. referér til) Allah og Hans Sendebud, hvis I (virkelig) har Iman på Allah og den Sidste Dag. Dette er bedre og giver det bedste udfald.” [An-Nisa’ 4.59]

Og det blev berettet i Sahih Al-Bukhari: ”Fra Az-Zuhri, som sagde: ”Hamza fortalte mig via sin far, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ شَرِبْتُ يَعْنِي اللَّبَنَ حَتَّى أَنْظَرَ إِلَى الرَّيِّ يَجْرِي فِي ظُفْرِي أَوْ فِي أَظْفَارِي ثُمَّ نَأَوَلْتُ عُمَرَ فَقَالُوا فَمَا أَوْلَتْهُ قَالَ الْعِلْمُ»

”Mens jeg sov, så drak jeg (dvs. mælk), indtil jeg så det løbe under min negl - eller han sagde negle, og derefter gav jeg den videre til 'Umar.” Så sagde de, ”Hvordan fortolkede du så det?” Han sagde, ”(Det er) viden (Al-'Ilm).”

Al-Hafidh Ibn Hajr sagde i Fath Al-Baari': ”Hvad der menes med viden her, er viden om varetagelsen (politik) af folket med Allahs Bog og Allahs Sendebuds ﷺ Sunnah.”

Det blev berettet af Ahmed via Rabi'ah bin Naajidh, at 'Ali bin Abi Talib ؑ sagde: ”Allahs Sendebud ﷺ kaldte på mig og sagde:

«إِنَّ فِيكَ مِنْ عَيْسَى مَثَلًا أَبْغَضْتَهُ يَهُودٌ حَتَّى بَهَتُوا أُمَّهُ وَأَحَبَّتَهُ
النَّصَارَى حَتَّى أَنْزَلُوهُ بِالْمَنْزِلِ الَّذِي لَيْسَ بِهِ»

”I dig er der en lighed med 'Eesa (Jesus) ﷺ; Jøderne hadede ham til den grad, at de bagvaskede hans mor, og de Kristne elskede ham til den grad, at de gav ham en status, han ikke har fortjent (eller godkender).”

Og 'Ali ؑ sagde: ”Der er to typer af folk, som ødelægges gennem mig; dem, der elsker mig til den grad, at de giver mig en status, jeg ikke fortjener (eller godkender), og dem der hader mig til den grad, at de bagvasker mig. Jeg er sandelig ikke en profet og modtager ikke åbenbaring. Men jeg handler derimod ifølge og implementerer Allahs Bog og Hans Sendebuds Sunnah, så meget jeg kan, og hvad end jeg beordrer jer til af lydighed til Allah, så er det jeres pligt at adlyde mig, uanset om I kan lide det eller foragter det.”

At handle på basis af og implementere Qur'anen og Sunnah, er grundlaget for sagen, og dette vil sige, at implementere dem, således at ens livsstil bliver islamisk. Hvis den islamiske lovgivning indenfor Sunnah rækker udover graden af *Mandub* og *Nafila* til graden af *Fardh* (forpligtelse) og *Haram* (forbudt), så bliver det mere omfattende end Sunnah, i forhold til dens betydning som en *Nafila* hos de jurakyndige. Dette er hvad vi mener med Sunnah, når vi siger: Allahs ﷻ Bog og Hans Sendebuds ﷻ Sunnah.

Der er også en mere omfattende betydning, som udledes fra summen af *Abadith* fra Allahs Sendebud ﷻ, som er, ”Den Islamiske Metode for Livet”. For at uddybe yderligere: Der er absolut ingen tvivl om det faktum, at Profeten ﷻ efterlod os sin Sunnah, som vi skal følge. Det blev berettet af Ibn Majah: Al-'Irbadh bin Sariyah sagde: ”Allahs Sendebud ﷻ rådgav os med nogle råd, som fik (vores) øjne til at græde og hjerter til at skælve, så vi

sagde: ”Åh Allahs Sendebud, dette er råd fra en, som skal af sted, så hvad vil du råde os til?” Han ﷺ svarede:

«قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِمَا عَرَفْتُمْ مِنْ سُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَعَلَيْكُمْ بِالطَّاعَةِ وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا فَإِنَّمَا الْمُؤْمِنُ كَالْجَمَلِ الْأَنْفِ حَيْثُمَا قِيدَ انْقَادًا»

”Jeg har efterladt jer på den hvide (sti); dens nat er ligesom dens dag; ingen afviger fra den efter mig, undtagen den ødelagte (person). Den af jer, der lever (til den tid), vil opleve mange stridigheder; så I er pålagt at følge, hvad I kender af min Sunnah, og de retsindige vejledte *Khulafaa*’s Sunnah efter mig; (I skal) bide fast i den med jeres kindtænder. I er pålagt at adlyde (dem, som besidder myndigheden), selv hvis det er en etiopisk slave, fordi den Troende er ligesom kamelens næse; hvor end den bliver ført, vil den gå.”

Og i en anden beretning:

«وَسْتَرُونَ مِنْ بَعْدِي اخْتِلَافًا شَدِيدًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ
الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَالْأُمُورَ
الْمُحَدَّثَاتِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»

”Efter mig vil I opleve alvorlige stridigheder, så I er pålagt at følge min Sunnah, og de retsindige vejledte *Khulafaa*’s Sunnah; bid fast i den med jeres kindtænder. Og tag jer i agt for de nyopfundne sager fordi enhver (Bid’ah) nyskabelse er vildledning.”

Derfor er det tydeligt at se, at når det elskede Sendebud ﷺ brugte ordet Sunnah, så refererede han ﷺ til sin metode for livet og de retsindige vejledte *Khulafaa*’s metode efter ham.

Hvis vi overvejer de retsindige vejledte *Khulafaa*’s Sunnah efter Profeten ﷺ - som har beordret os til at adlyde dem, er der ingen tvivl om, at deres Sunnah gik ud på at

implementere Allahs Bog og Profetens Sunnah via den islamiske stat, som håndhæver Islam og implementerer den som en levemåde. Overvej Profetens ﷺ udtalelse: **”Den af jer, der lever efter mig, vil se mange stridigheder”**, og forbind den til hans udtalelse: **”Jeg har efterladt jer på den hvide (sti). Ingen afviger (Yazeeghu) fra den efter mig, undtagen den ødelagte”**, og det blev sagt i ”Lisan Al-’Arab”, at ”Yazeeghu” eller ”Zaygh” betyder ”tilbøjelighed”, ligesom i følgende *Ayah* fra Qur’anen:

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾

”Vores Herre! Lad ikke vores hjerter få tilbøjelighed (Tuzigh) til at afvige, efter at Du har vejledt os.”

Dette betyder, ”Lad ikke vores hjerter få tilbøjelighed til at afvige fra vejledningen, den rette vej, og lad os ikke blive vildledte.” Det blev også sagt, at denne *Ayahs* betydning er, ”Lad os ikke blive beskæftiget med det, som

vil forårsage, at vores hjerter farer vild.” Og det blev sagt, at ”Han er afveget (*Zaagha, Yazeeghu*) fra vejen”, hvis han har skiftet kurs. Og i beretningen om Abu Bakr ﷺ:

”Jeg frygter, at hvis jeg forlader en af Hans ordrer, at jeg vil afvige (*Azeegha*) fra den rette vej, dvs. blive en tyran og styre væk fra Sandheden.”

Og forbind så dette til den løsning, som vil beskytte imod sådan en afvigelse fra Qur’anen og Sunnah: **”I er pålagt at følge, hvad I kender af min Sunnah, og de retsindige vejledte *Khulafaa*’s Sunnah efter mig”**, som betyder implementeringen af de opfattelser, kriterier og overbevisninger over jer, som blev plantet i dem af jeres Profet ﷺ, og som I levede ifølge.

Det andet interessante punkt ligger i det, der blev sagt i den berømte *Hadith*, som blev berettet af Imam Muslim og andre, via Jareer bin ’Abdillah Al-Bajli ﷺ; han sagde: ”Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وَزْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ»

”Den der etablerer en god Sunnah i Islam, som blev fulgt efter ham, vil få samme belønning som dem, der handler efter den, og det vil ikke nedsætte deres belønning det mindste. Den der etablerer en dårlig Sunnah i Islam, som blev fulgt efter ham, vil få samme synd som dem, der handler efter den, og det vil ikke nedsætte deres synder det mindste.”

Altså ser vi her, at Profeten ﷺ informerede os, at de gode *Sunan* (flertal af Sunnah) er modstillet af de dårlige *Sunan*, som tager den der udfører den væk fra den korrekte metode, og smider ham i favnen på nyskabelsen (*Bid'ah*); eller med andre ord, tager denne person væk fra den Sunnah, som blev efterladt til muslimerne af Allahs Sendebud ﷺ, som han kaldte den ”hvide (sti)”, hvor dens dag er ligesom dens nat og den person der afviger fra

den, er ødelagt, eller giver slip på den, og bliver vildledt. Summen af alle disse ”gode *Sunan*”, former den islamiske livsstil, som vi er blevet beordret til at overholde og leve efter, og bide fast i alt hvad der findes i den.

Islam kom som et komplet system for livet. Hvem end der forlader dens grænser, begår *Bid'ah*, og den der begår *Bid'ah*, er blevet vildfaren.

Denne *Hadith* om at starte gode *Sunan* taler faktisk om dem, der åbner vejen for en shariamæssig (*Shar'i*) Sunnah, fordi den eneste mulige måde, hvorpå vi kan kende forskellen på en god Sunnah og en dårlig Sunnah, er gennem *Shari'ah* (Islams lovgivning), og ikke det menneskelige sind. Det er uacceptabelt for nogen med bare en dråbe *Iman* i sit hjerte, at mene at han kan definere godt og ondt på basis af sine egne lyster og begær. Så betydningen af ordet ”*Sunnah*” i den islamiske lovgivning omfatter alle *Abkam Shar'iyah*, fordi det er den

livsstil, som Allahs elskede Sendebud ﷺ fulgte, og dette forstås fra Qur'anen og Sunnah.

Og i værket ”Sunan Ad-Darimi” i Introduktionen: ”Via ’Uthman bin Hadhir Al-Azdi, som sagde: ”Jeg trådte ind hos Ibn ’Abbas, og sagde: ”Giv mig et råd.” Så sagde han: ”Ja. Du er pålagt at have Taqwa til Allah og holde fast i det. Følg og begå ikke Bid’ah.”

Der er ingen tvivl om, at ”Følg” refererer til den specifikke livsstil, som blev beskrevet som den ”hvide (sti)”.

Det blev berettet gennem Katheer bin ’Abdullah, fra sin far, fra sin bedstefar, fra Allahs Sendebud, som sagde til Bilal bin Haarith:

«اعْلَمْ قَالَ مَا أَعْلَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ اعْلَمْ يَا بِلَالُ قَالَ مَا أَعْلَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِنَّهُ مَنْ أَحْيَا سُنَّةَ مَنْ سُنَّتِي قَدْ أَمِيتَتْ بَعْدِي فَإِنَّ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ ابْتَدَعَ بِدْعَةَ ضَلَالَةٍ لَا تُرْضِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ عَمِلَ بِهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَوْزَارِ النَّاسِ شَيْئًا»

”Vid!” Han sagde, ”Hvad skal jeg vide, åh Allahs Sendebud?” Han sagde, **”Vid, åh Bilal!”** Han sagde, ”Hvad er det, jeg skal vide, åh Allah Sendebud?” Så sagde han ﷺ, **”Den der genopliver en Sunnah fra min Sunnah, som blev aflivet efter mig, vil få samme belønning som den der handler efter den uden at det vil nedsætte deres belønninger det mindste. Og den der skaber en ny vildledende Bid’ah, som ikke behager Allah og Hans Sendebud, vil få samme synd som den der handler efter den, uden at det vil nedsætte folks synder det mindste.”**

Denne Hadith blev klassificeret som *”Hasan”* af Abu ’Eesa, At-Tirmidhi og Ibn Majah. As-Sundi sagde i sin forklaring til denne *Hadith* i Sunan Ibn Majah: ”Hvad der menes med *”Sunnah”* her, er alt hvad Allahs Sendebud ﷺ etablerede af *Abkam* (love). Dette kunne komme i form af *Fardh* (en forpligtelse), såsom *Zakat ul-Fitr*, eller andet end *Fardh*, såsom *Salat ul-Eid*, *Salah* i forsamling, læsning af Qur’anen udenfor *Salah*, at søge viden og så videre. Og

genoplivning (af ”Sunnah”) vil sige at handle efter den, og kalde og motivere folk til at handle efter den.”

Og det blev berettet af At-Tirmidhi, fra Sa’id bin Al-Musayyab, fra Anas bin Malik, som sagde: ”Allahs Sendebud ﷺ sagde til mig:

«يَا بُنَيَّ إِنَّ قَدْرَتَ أَنْ تُصْبِحَ وَتُمْسِيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غَشٌّ لِأَحَدٍ
فَأَفْعَلْ ثُمَّ قَالَ لِي يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي وَمَنْ أَحْبَبَا سُنَّتِي فَقَدْ
أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ»

”Åh min søn, hvis du kan vågne og falde i søvn uden at have noget snyd i dit hjerte overfor folk, så gør det. Derefter sagde han ﷺ: ”Min søn, dette er min Sunnah, og den der genopliver min Sunnah, har elsket mig, og den der elsker mig, er sammen med mig i Jannah.”

I denne *Hadith* er der en lang historie, og Abu ’Eesa sagde, at den er en ”*Hasan, Ghareeb*” *Hadith* ud fra dette perspektiv. Det blev berettet i visse kopier af At-

Tirmidhi: ”... han har genoplivet mig, og den der genopliver mig...”

Og i begyndelsen af Musnad Al-Kufiyeen, som blev berettet af Ahmed via Al-Baraa' bin 'Aazib, at han ﷺ stenede en jøde, og sagde:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا سُنَّةَ قَدْ أَمَاتُوهَا»

”Åh Allah, Du er mit vidne på, at jeg er den første til at genoplive en Sunnah, som de havde aflivet.”

Derfor er genoplivning af en Sunnah ensbetydende med, at man handler efter den og implementerer den som en livsstil. Fra dette ser vi, at Islams Sunnah er den islamiske livsstil, underkastelse til Islam og dens lovgivning og adaption af den som ens egen livsstil. Og ”Den der genopliver min Sunnah”, vil sige, den der genopliver min livsstil eller levemåde, som jeg har redegjort for muslimerne, som er selve metoden, Allah ﷻ valgte vi

skulle leve ifølge, og organisere vores forhold til os selv, andre mennesker omkring os og til Allah ﷻ på basis af den.

Denne livsstil er vores intellektuelle ledelse, som vi er ansvarlige for at bære og kalde verden til. Dette er det intellektuelle grundlag, hvorpå såvel enhver tanke, som enhver metode, skal bygges, som er en tydeliggørelse af hvordan man implementerer løsningerne, som blev etableret af *Shari'ah* til menneskets problemer, en tydeliggørelse af hvordan *'Aqidah* beskyttes og en tydeliggørelse af hvordan man bærer *Da'wah* til Islams ideologi. Dette er det samme intellektuelle grundlag, hvorfra enhver løsning, som skal behandle alle livets problemer, udspringer, og på basis af hvilken menneskets synspunkt og syn på livet, etableres.

AL-TA'ASSI

Al-Ta'assi er (efterligningen) af Sendebudets ٭ handlinger.

De handlinger som kommer fra Profeten ٭, er delt i følgende to typer. Den første type hører under *jibilliya*- (naturskabte) handlinger, og den anden gør ikke. Hvad angår *jibilliya*-handlinger, såsom at rejse sig op, at sidde ned, at spise og at drikke o.lign. er der ingen uenighed i at de hører under *ibahah* (det tilladte), både for hans og hans ummahs vedkommende. Derfor hører disse handlinger ikke under *mandub*-kategorien.

Hvad angår de handlinger, som ikke betegnes som *jibilliya*-handlinger, er det således at de enten er blevet bekræftet som værende særegne for ham, hvorom ingen må være fælles med ham ٭. Eller også er de ikke blandt dem som er specielle for ham ٭. I tilfælde af at de er bekræftet som værende særegne for ham ٭, såsom den specielle tilladelse til at fortsætte fasten, dvs. at fortsætte dagens faste med faste om natten, eller at indgå ægteskab med flere end fire kvinder o.lign. I den slags tilfælde er der ikke tilladt for os at dele hans ٭ handlinger, da det er blevet bekræftet gennem *ijma'* (enstemmighed), at disse er

hans ﷺ specielle. Derfor er al-Ta'ssi (efterligning) af ham ﷺ ikke tilladt i disse.

Hvad angår de af hans ﷺ handlinger, som bliver kendt for os som værende forklaring til os, er det et bevis uden uenighed. Enten kender vi forklaringen gennem hans ﷺ åbne udtalelse, såsom når han ﷺ sagde:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»

”I skal bede lige som I så mig bede”, Og

«خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ»

”Tag jeres manasik (*haji*-ritualer) fra mig”.

Udtalelser som tyder på at hans ﷺ handling, er en forklaring til os for at vi følger ham ﷺ heri. Eller gennem tilstandens *qarina* (indicium), såsom at han ﷺ afhuggede tyvens hånd fra håndledet, som forklaring på Allahs ﷻ tale:

«فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا»

”Så hug deres hænder af” (OQM.Al-Ma'idah 5:38).

Denne forklaring i hans handlinger, der er i form af en udtalelse eller omstændig-hedernes indikationer, hører under den samme status som den forklarede (hukm); dette gør sig gældende både i forbindelse med wajib, mandub eller mubah, afhængigt af bevisets indhold.

Hvad angår de handlinger, hvortil der ikke er blevet knyttet en *qarina*, der indikerer at disse handlinger har opklaring som formål – hverken en *qarina*, der bekræfter eller dementerer dette – så forholder det sig således, at enten viser disse handlinger tegn på at han ﷺ udførte dem med den hensigt at nærme sig Allah ﷻ, eller også gør det ikke. I tilfælde af at hensigten viser det, hører de under *mandub*, hvorfor man belønnes for udførelsen af disse handlinger, men bliver ikke straffet for forsømmelsen heraf, såsom den anbefalede *duba*-bøn. Hvorimod hvis hensigten af at nærme sig Allah ikke viser sig, hører disse handlinger under *mubah*.

BID'AH

Bid'ah (nyskabelse): Enhver handling der ikke bygger på den islamiske lovgivning

Imam Ahmad bin Hanbal har baseret alle love i Islam på tre principper: Ibn Hajr Al-'Asqalani sagde i Fath Al-Baari', i sin forklaring (*Sharh*) til følgende *Hadith* fra Sahih Al-Bukhari:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»

”Handlinger udføres udelukkende med intentioner...”

”Imam Ahmads ord indikerer, at den er en tredjedel af al viden og refererer til et af de tre principper, som alle love i Islam er baseret på, som (også) er:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ»

”Den der udførte en handling, som ikke er baseret på vores sag (Islam), (skal vide, at) den er afvist.”

«الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ»

”Halal (det tilladte) er tydelig, og Haram (det forbudte) er tydelig...”

Ved at følge alt i ”... vores sag...”, og da der ikke er nogen tvivl om, at ”Halal er tydelig og Haram er tydelig...” i den, så er muslimeren i stand til at leve sit liv i fuldkommen underkastelse og lydighed til *Abkam Shar’iyah* (Islams lovgivning). Dette er fordi en shariamæssig lov (*Hukm Shar’i*) er Lovgiverens Tale (Befalinger) relateret til tjenernes handlinger, enten via en befaling om en forpligtelse, et forbud eller valget om enten at udføre handlingen eller lade være. Alle menneskets handlinger skal organiseres på basis af princippet, ”Enhver handling, som ikke er baseret på vores sag (befaling)... er afvist”. Den handling, som ikke

bygger på *Shari'ah* (Islams lovgivning) er en *Bid'ah* og er afvist. Altså lever muslimen ifølge Islams metode for livet, som er Profetens Sunnah og grundlæggende set er *Wahi* (åbenbaring):

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾

”Sig: ”Hvis I elsker Allah, så følg mig. Så vil Allah elske jer og tilgive jer jeres synder. Og Allah er Tilgivende og Barmhjertig.” Sig: ”Adlyd Allah og Sendebudet. Hvis I vender jer bort, så elsker Allah visselig ikke de vantro (Kuffar).” [Al 'Imran 3:31-32]

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

”Og dette er visselig Min Rette Vej; så følg den og følg ikke (andre) veje, for de vil adskille jer fra Hans Vej; dette har Han befalet jer, for at I kan opnå Taqwa (gudfrygtighed).” [Al-An'am 6:153]

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَتَكَرَّ اللَّهُ كَثِيرًا﴾

"I har visselig et godt eksempel (Uswatun Hasanah) i Allahs Sendebud, for den der håber på (modet med) Allah og den Sidste Dag, og som er engageret meget i ibukommelsen af Allah." [Al-Ahzab 33:21]

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

"Og alt hvad Sendebud giver jer, skal I tage imod, og alt hvad han forbyder jer, skal I afholde jer fra. Og frygt Allah; Allahs straf er visselig streng." [Al-Hashr 59:7]

Det blev sagt i Lisan Al-'Arab: "Al-Uswa og Al-Is'wa betyder Al-Qudwah (lederskabet)". Og det blev sagt: "I'tasi efter ham betyder at følge ham og være ligesom ham". Al-Layth sagde: "At nogen Ya 'tasi efter en anden betyder, at han er tilfreds med det, som gør den anden

tilfreds, og han følger ham, og er ligesom ham”. Og ”Folket er en *Uswa* i sagen betyder, at de er forenet/ens i sagen”.

Enhver sag, som bliver opfundet (fra ens eget sind) i ens måde at leve på, sker på bekostning af en lovgivet sag i Islam.

Det blev berettet af Ahmed gennem en god kæde af berettere, via Ghudhayf bin Al-Haarith: ”Abdul Malik bin Marwan hidkaldte mig og sagde: ”Vi har forenet folk omkring to ting.” Hvad er de?”, sagde han. Han svarede, ”Det at løfte deres hænder over talerstolene under *Jumu'ab* Bønnen (i deres *Du'a*), og historier efter morgenbønnen (*As-Subh*) og eftermiddagsbønnen (*'Asr*).” Så sagde han: ”Disse er jeres mest fremtrædende nyskabelser ifølge mig, men jeg vil ikke godkende nogen af dem.” Han sagde, ”Hvorfor?” Han sagde, ”Fordi Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«مَا أَحَدَتْ قَوْمٌ بَدْعَةً إِلَّا رُفِعَ مِثْلَهَا مِنَ السُّنَّةِ»

”Intet folk opfinder en Bid’ah uden at en lignende del af Sunnah vil blive ophævet;”

Så det at holde fast en Sunnah er bedre end at opfinde en *Bid’ah*.” Hvis dette var svaret fra denne *Sababi* angående handlinger, som har et grundlag i Sunnah, hvad så med de handlinger, som ikke har nogen grundlag i Sunnah eller endda modstrider den?

En mand skrev til ’Umar bin Abdul ’Aziz, hvor han spurgte ham om *Al-Qadar*. ’Umar svarede: ”Jeg vil råde dig til at have *Taqwa* overfor Allah, og have betænksomhed i Hans sag, og følge Hans Profets ﷺ Sunnah og forlade alle de nyskabelser (i denne *Deen*), som blev opfundet af folk, efter at Sunnah er kommet til jer, og I behøver ikke andet end den (*Kufoo Mu’natah*). Så du skal forholde dig til Sunnah, fordi den er - med Allahs Billigelse - en beskyttelse for dig, og du skal vide, at der

ikke har været nogen nation, som opfandt en *Bid'ah*, uden at der var et bevis imod den, fordi Sunnah blev etableret af en, som allerede kender alt det, der modstrider den.”
[Sunan Abu Dawud, i Kapitlet om *Luzoom As-Sunnah* (Forholdelse til Sunnah)]

Og det blev sagt i værket, 'Awn Al-Ma'bood, som er en forklaring til Sunan Abu Dawud: ”Og Ordet ”*Kufoo*” kommer fra ordet ”*Kifayah*”, som betyder tilstrækkeligt eller nok. Og ”*Mu'natab*” er ”dens vægt”.

Det blev sagt, ”*Kafaa Fulaanan Mu'natab*”, som betyder, at han påtog sig handlingen uden at behøve den, og derfor ikke behøvede at udføre den. Derfor er betydningen af ”*Kufoo Mu'natab*”, at Allah har hævet dem over at behøve vægten af at opfinde ting i deres *Deen* og begå *Bid'ah*, for Allah har fuldendt denne *Deen* for Sine tjenerne, og fuldendt Sine velsignelser over dem, og er tilfreds med Islam som deres *Deen*; så tjenerne har ikke behov for at opfinde noget som helst i deres *Deen*, hvilket vil sige, at

tilføje noget til den eller tage noget væk fra den. Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا»

”De værste sager er de nyopfundne sager...”

Det blev sagt i 'Tuhfat Al-Ahwadhi bi Sharh Jaami' At-Tirmidhi: ”Al-Hafidh Ibn Rajab sagde i Kitab Jaami' Al-'Uloom: ”Og loven i (denne *Hadith*) er en advarsel til Ummah imod at følge de nyopfundne sager, og dette blev bekræftet i hans ﷺ udtalelse:

«وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»

”Og enhver Bid'ah (nyopfunden sag) er vildledning;”

Hvad der menes med *Bid'ah* her, er alt det nyopfundne i denne *Deen*, som ikke har noget grundlag i Islams *Shari'ah*

til at støtte det. Hvad angår de nyopfundne sager, som har et grundlag i *Shari'ah* til at støtte det, er ikke *Bid'ah* i en shariamæssig sammenhæng, selvom dette dog er en sproglig *Bid'ah*. Så Profetens ﷺ udtalelse, at **”Enhver Bid'ah er vildledning”**, er et omfattende princip uden undtagelser, og er et af de største grundlæggende principper i *Usool id-Deen*. Angående hvad der er blevet berettet fra vores forgængere (*As-Salaf*) i forhold til at se noget godt i visse sager, som er *Bid'ah*, så er dette kun i de sager, som er en sproglig *Bid'ah* og ikke en shariamæssig *Bid'ah*. Blandt eksempler herpå er 'Umars ﷺ udtalelse med hensyn til udførslen af *Taraweeh* bønner i forsamling: ”Hvis dette er en *Bid'ah*, er det sandelig en god *Bid'ah*”.

Og andre eksempler inkluderer den første *Adhan* til *Jumu'ab* bønner, som blev tilføjet af 'Uthman ﷺ, på grund af folks behov for den, og dette blev bekræftet af 'Ali ﷺ og muslimerne fortsatte med det. Og det blev berettet om Ibn 'Umar, at han sagde det var en *Bid'ah*, hvilket lader til, at han mente det samme som sin far mente om *Taraweeh*

bønner i forsamling (ordets sproglige betydning og ikke den shariamæssige betydning)”.

Al-Hafidh Ibn Hajr Al’Asqalani sagde i Fath Al-Baari’: ”Og *Al-Muhdathaat* er flertallet af *Muhdathab*, som betyder, ”det, som fandt sted for nylig”, og er det, som ikke har noget grundlag i *Shari’ah*, og den betegnes i den islamiske lovgivning som en *Bid’ah*, og en *Muhdathab*, som har et grundlag i *Shari’ah*, der indikeres af et bevis (fra Qur’anen og Sunnah), er ikke en *Bid’ah*. Det er fordi en *Bid’ah* betragtes som enhver ny ting, som er unik, uanset om den blev rost eller fordømt. Det samme gælder for ordene, ”*Muhdathab*” og ”*Al-Amr Al-Muhdath*”, som nævnes i en *Hadith* fra ’Aisha:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»

”Enhver, som starter en Muhdatha i vores sag, som ikke kommer fra den, (skal vide, at) den er afvist.”

Denne er blevet forklaret før og analyseret dybt i kapitlet, ”Kitab Al-Ahkam”, såvel som i en *Hadith* fra Jabir:

«وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ»

”... og enhver Bid’ah er en vildledning;”

Og en *Hadith* fra Al-’Irbadh bin Sariyah:

«وَأَيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»

”Tag jer i agt for Muhdathaat Al-Umoor, fordi enhver Bid’ah er en vildledning;”

Denne *Hadith* er meget tæt i betydning til den *Hadith*, som blev berettet af ’Aisha; begge betragtes som altomfattende Ahadith (*Jaami’ Al-Kalim*).

Imam Ash-Shafi’i sagde: ”*Bid’ah* er to typer: rost og fordømt. Det, som er på linje med Sunnah, roses, og det, som modstrider Sunnah, fordømmes.” [Berettet af Abu Nu’aym,

fra Ibrahim bin Al-Junayd, fra Ash-Shafi'i]. Det blev også berettet om Ash-Shafi'i fra Al-Bayhaqi, at han sagde: ”*Al-Mubdathaat* er to typer: Den type, som modstrider Bogen eller Sunnah, en beretning fra en af *Sahabah* eller deres *Ijma'*, er en vildledende *Bid'ah*. Angående den *Bid'ah*, som er god og ikke modstrider nogen af de nævnte kilder, er en *Mubdatha*, som ikke fordømmes”.

Det blev berettet om Ibn Mas'ood, at han sagde: ”I er vågnet på *Fitrah*, og I vil opfinde (*Tubdithoon*) og andre vil opfinde for jer. Så hvis I ser en *Mubdatha*, skal I holde fast i den primære vejledning.”

Og kernen i alt dette, er det der blev berettet af Imam Muslim, fra Jareer bin 'Abdullah, som sagde: ”En gruppe beduiner kom til Allahs Sendebud ﷺ med tøj af uld (*As-Sooj*) og han kunne se, at de var i nød, så han opfordrede folk til at give dem *Sadaqah*, men de tøvede, indtil man kunne effekten af det på hans ansigt. Derefter kom en mand fra Al-Ansar med en pose sølv; derefter kom en

anden, og de blev ved med at komme, indtil man kunne glæden i hans ansigt. Så sagde han ﷺ:

«مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَعُمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعُمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وِزْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ»

”Den der etablerer en god Sunnah i Islam, som blev fulgt efter ham, vil få samme belønning som dem, der handler efter den, og det vil ikke nedsætte deres belønning det mindste. Den der etablerer en dårlig Sunnah i Islam, som blev fulgt efter ham, vil få samme synd som dem, der handler efter den, og det vil ikke nedsætte deres synder det mindste.”

Så den muslim der opfinder en ny måde, hvorpå han giver *Sadaqah* og kalder folk til den - såsom en der sætter et køleskab ved sin hoveddør, for at give vand til tørstige personer, som går forbi om sommeren, og folk derefter

fulgte hans eksempel - ville få belønning for sådan en god handling, fordi den er blandt typen af handlinger, som har et grundlag i den islamiske lovgivning. Men en person der giver *Zakah* penge til en anden kategori end de specificerede otte persontyper, har begået en *Bid'ah* i Islams Deen, og dette er en vildledende *Bid'ah*.

Ud fra dette er det klart, at en *Bid'ah* er enhver handling, som ikke er fra *Shari'ah*; *Bid'ah* er med andre ord enhver handling, som ikke bygger på Islams *Shari'ah* - dvs. Lovgiverens (*Asb-Shaari*) tale om denne bestemte handling, om end den modstrider den eller ej...

Undtaget herfra er handlinger, som *Shari'ah* har givet generelle beviser (tilladelser) til, såsom at studere kemi og medicin, for disse hører ind under de generelle beviser relateret til læring og viden.

Så det er ikke enhver handling, som ikke er nævnt specifikt af *Shari'ah*, som er en *Bid'ah*, og det er ikke enhver handling, som ikke fandt sted på Profetens ﷺ tid, som er en *Bid'ah*; en *Bid'ah* er handlinger, som ikke bygger

på, og modstrider det og som er blevet åbenbaret i *Shari'ah*, og dette gælder ikke alle handlinger, men det gælder kun handlinger, hvor *Shari'ah* har defineret for os, hvordan vi skal udføre dem. Muslimen er ansvarlig for at udføre en handling ifølge den måde, hvorpå Lovgiveren har åbenbaret, den skal udføres, og hvis nogen modstrider denne metode, så er det en *Bid'ah*.

Dette er betydningen af *Bid'ah*, og ud fra en dyb undersøgelse og granskning kan vi se, at Lovgiveren ﷻ ikke har specificeret hvordan bestemte handlinger skal udføres, undtagen i *'Ibadaat* (tilbedelse), men det inkluderer ikke Jihad. Hvad angår andet end *'Ibadaat*, og det inkluderer Jihad, som er blandt *'Ibadaat*, så har Lovgiveren ﷻ ikke specificeret hvilke handlinger der skal udføres; derimod etablerede Han ﷻ regler for adfærden. At modstride adfærdsregler betragtes ikke som *Bid'ah*, derimod er det enten *Haram* eller *Makruh*, afhængigt af beviset. Angående det at modstride handlingens regel, så er det dét, man kalder for en *Bid'ah*.

Hvad angår påbud, som blev åbenbaret på en generel måde, uden nogen restriktioner relateret til deres implementering, såsom *Dhikr* og *Du'a*, så må en person ikke anklages for *Bid'ab*, hvis han (selv) vælger hvordan han vil udføre dem. For eksempel hvis Imamen laver *Du'a* med en høj stemme på 'Eid dagen i Moskéen eller udenfor Moskéen, eller muslimerne giver hinanden hånden efter *Salah*, og siger "*Taqabbal Allah*" ("Må Allah acceptere din *Salah*"), eller en mand siger til en anden, som lige har lavet *Wudhu*, "Fra *Zamzam* (kilden)", eller lave mere end tre skridt på moskéens *Minbar* (talerstol); alle disse ting betragtes ikke som en *Bid'ab*, eftersom de alle hører ind under emnet *Dhikr* og *Du'a*, og derfor inkluderes med de *Ayaat* og *Abadith*, som påbød os at lave *Dhikr* og *Du'a*. Dette skyldes, at metoden for at implementere *Dhikr* og *Du'a* ikke blev specificeret i teksterne. Dette gælder også for alle typer *Dhikr*, om end på et bestemt tidspunkt, eller i en bestemt situation, hvis teksterne ikke forbød, at man gjorde det på andre tidspunkter; og at gøre det på andre tidspunkter end de

beskrevne tidspunkter er heller ikke en *Bid'ah*. Altså hvis vi er blevet påbudt at udføre *Tasbeeh* (at sige *Allahu Akbar*, *Alhamdulillah* osv.) før solopgang og efter *Maghrib*, så betyder det ikke, at *Tasbeeh* midt om natten eller midt på dagen er en *Bid'ah*.

Det vigtige her er at overholde den islamiske livsstil, hvilket betyder, at Islam er kommet med et sæt af opfattelser om livet, som skal forme et bestemt livssyn. Disse opfattelser er kommet i form af generelle retningslinjer - eller generelle betydninger - som behandler alle menneskets problemer i livet, ved faktisk at udlede loven, som behandler problemet fra teksterne i Qur'anen og Sunnah. Islam har baseret alt det på det intellektuelle grundlag, hvorfra alle tanker om livet udspringer, og imod hvilke alle efterfølgende tanker måles. Islam har også etableret *Abkam* (love), deriblandt behandlinger, tanker og meninger, der udspringer fra den islamiske *'Aqidah*, som skal udledes fra de generelle retningslinjer.

Islam har defineret tankerne for mennesket, og begrænsede ikke sindet, men frigav det derimod, hvor det kun begrænsede menneskets handlinger i livet ifølge specifikke tanker. Og her mener vi slet ikke, at meningen med genoplivningen af Sunnah - den islamiske livsstil - er at muslimerne ikke gør fremskridt i sager, som gør livet nemmere, eller ikke tager fat om videnskaben for at tjene Ummah i deres affærer, eller ikke assisterer Ummah i at nå verden med deres tanker, eller ikke bruger elektricitet og maskiner.

Vi taler derimod specifikt om de tanker, som former denne Ummahs *Hadharah* (kultur eller civilisation) og identitet, hvilket gør den særskilt fra andre nationer, som er blevet etableret solidt af *Shari'ah* (den islamiske lovgivning), hvor afvigelse fra den vil høre ind under:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ»

”Den der udførte en handling, som ikke er baseret på vores sag (Islam), (skal vide, at) den er afvist.”

Så lad os arbejde for at genoplive Sunnah - den islamiske livsstil.

Referencer:

Den Mægtige Qur'an

Den bærede Sunnah

Den Profetiske Levnedsskildring (As-Seerah An-Nabawiyah): Ibn Hesham

Islams System: Imam Muhammad Taqqi-uddin An-Nabahani

Dawah Studiecenter Publikationer
<http://www.al-dawah.dk>